

عنوان مقاله:

نقش قدرت و گفتمان سیاست خارجی در عصر کرونایی و پساکرونایی (مطالعه موردی چین)

محل انتشار:

مجله پژوهشهای سیاسی و بین المللی، دوره 12، شماره 49 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

خسرو رضازاده - دانشجوی دکتری علوم سیاسی، گروه علوم سیاسی، دانشکده حقوق، الهیات و علوم سیاسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

محمد رضا تاجیک - دانشیار گروه علوم سیاسی و روابط بین الملل، دانشگاه شهید بهشتی تهران، تهران، ایران: نویسنده مسئول

علی اشرف نظری - دانشیار گروه علوم سیاسی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

با توجه به پدیده ی اخیر، پاندمی ویروس کرونا در جهان و تأثیرات آن بر سیاست خارجی هر نظام سیاسی، این مقاله با برگرفتن ایده از رساله ی اصلی تحت عنوان «قدرت مولد فوکویی از منظر گفتمان و نقش آن بر سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران» در این مقام است که دو مفهوم استراتژیک «قدرت و گفتمان» در سیاست خارجی نظام سیاسی چین مورد واکاوی قرار دهد. بررسی نقش قدرت و گفتمان سیاست خارجی در عصر کرونایی و پساکرونایی (مطالعه موردی: کشور چین) می باشد. پژوهش حاضر به روش توصیفی-تحلیلی و در صدد پاسخگویی به این پرسش است که سیاست خارجی «کشور جمهوری خلق چین چگونه توانسته است برای حصول به منافع ملی حداکثری خود در روند موضوع پاندمی ویروس کرونا از دو مفهوم قدرت و گفتمان بهره برداری بهینه انجام دهد؟». قدرت و دانش و اجرای یک گفتمان هژمون، برای تاسیس یک رژیم حقیقت مستقل، در نظام بین الملل امری ضروری است.

کلمات کلیدی:

گفتمان، قدرت، سیاست خارجی، میشل فوکو، چین، ویروس کرونا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1422215>

